

Patriarhul: Biserica este adunarea popoarelor în iubirea Preasfintei Treimi, împărtășită creștinilor prin Sfântul Duh

„Duhul Sfânt este cel care dăruiește iubirea Sfintei Treimi celor care cred în Iisus Hristos și se botează în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh”, a spus Patriarhul Daniel luni.

Biserica a sărbătorit luni Sfânta Treime, „care s-a făcut cunoscută de către Mântuitorul Iisus Hristos și a Cărei iubire este împărtășită ucenicilor lui Hristos prin pogorârea Duhului Sfânt, care ne aduce în Biserică viața lui Hristos”, a explicat Preafericirea Sa.

„Viața lui Hristos cel răstignit, înviat, înălțat întru slavă și preaslăvit ne este împărtășită prin pogorârea Sfântului Duh. Prin umanitatea lui Hristos vine harul Preasfintei Treimi în Biserică. De aceea, Biserica este Trupul lui Hristos, Templu al Duhului Sfânt, Popor al lui Dumnezeu Tatăl și este nedespărțită de Hristos.”

„Dintre toate comunitățile creștine, Biserica Ortodoxă este cea care insistă cel mai mult, în cultul ei, pe slăvirea Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh”, a adăugat Preafericirea Sa. „De aceea, s-a spus că în Biserica Ortodoxă totul începe cu Sfânta Treime și se sfârșește cu lauda adusă Preasfintei Treimi.”

„Origen spunea, la începutul sec. al III-lea, că Biserica întreagă este plină de prezența iubirii Preasfintei Treimi.”

Biserica a fost întemeiată de Hristos prin lucrarea Lui mântuitoare și sfințitoare și a fost constituită ca adunarea popoarelor în iubirea Preasfintei Treimi în ziua Cincizecimii, a explicat Patriarhul României.

Sfânta Treime și numele lui Dumnezeu

Preafericirea Sa a trecut în revistă locurile din Vechiul în care Dumnezeu se descoperă ca „plural în acțiune” și pe cele din Noul Testament în care se descoperă conlucrarea Persoanelor care formează Sfânta Treime.

„Numele lui Dumnezeu, în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament, este plin de taină, de mister”, a spus Părintele Patriarh Daniel. „Numele în forma de singular, Yahve, nu se pronunța. Se scria Yahve și se citea Adonai, adică Domnul. Dar cuvântul Yahve în ebraică însemna «Cel Ce este». Însemna «Eu sunt cel ce sunt», sau «Veșnicul»”, a amintit Preafericirea Sa.

Însă, în Vechiul Testament apare și Elohim, „un misterios plural”, care precedă revelația ulterioară a faptului că „în Dumnezeu cel unic există o comuniune, că Dumnezeu cel Unul nu este totuși o singurătate veșnică, ci este o comuniune veșnică”.

„Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om, ne-a descoperit taina pe care nu o cunoștea Vechiul Testament, anume că Dumnezeu Cel Unul, Făcătorul cerului și al pământului, deși este uneori numit Părinte al universului în Vechiul Testament, El este mai mult decât atât”, a explicat Patriarhul României.

„El nu este doar Creatorul cerului și al pământului, El este și Tatăl veșnic al unui Fiu veșnic. De aceea spune Mântuitorul în rugăciunea Sa arhierescă: «Le-am descoperit lor numele Tău».”

Duhul Sfânt ne face părtași iubirii Sfintei Treimi

Ucenicii „nu știau că Dumnezeu este și Tatăl veșnic al unui Fiu veșnic și că în această iubire a unui Tată veșnic față de Fiul Său veșnic îi cheamă pe ucenici și le dăruiește lor posibilitatea de a se bucura de iubirea Tatălui față de Fiu. Și această

iubire a Tatălui față de Fiul și a Fiului față de Tatăl este împărtășită ucenicilor prin Duhul Sfânt, Mângâietorul”, a mai spus Preafericirea Sa.

În acest sens, Patriarhul României a explicat și binecuvântarea transmisă de Sf. Ap. Pavel credincioșilor: „În formula «Harul Domnului nostru Iisus Hristos»” se descoperă creștinilor dragostea lui Dumnezeu Tatăl și se împărtășește comuniunea, sau dăruirea, Duhului Sfânt.”

„De aceea, harul Duhului Sfânt se mai numește și harul Preasfintei Treimi și a fost descoperit nouă prin Iisus Hristos.”

Acest har era numit în Vechiul Testament „bunătatea”, sau „mila lui Dumnezeu” arătată oamenilor. „În Noul Testament, harul înseamnă iubirea smerită și milostivă a lui Dumnezeu descoperită de Hristos și împărtășită oamenilor prin Duhul Sfânt”, a subliniat Preafericirea Sa.

Patriarhul României a participat luni la Sfânta Liturghie oficiată la Paraclisul „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Sfânta Treime în Sfintele Scripturi

Pluralul Divinității în acțiune din Vechiul Testament

Să facem om după chipul și asemănarea noastră (Facerea 1, 26).

Iată că Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul (Facerea 3, 22).

Să ne pogorâm și să amestecăm limbile lor (Facerea 11, 7).

Prefigurarea a Sfintei Treimi în episodul filoxeniei lui Avraam, căruia îi apar trei pelerini la stejarul din Mamvri (Facerea 18).

Sfânt, Sfânt, Sfânt e Domnul Savaot (Isaia 6, 3).

Descoperirea conlucrării Sfintei Treimi în Noul Testament

„În Vechiul Testament se vorbește separat de duhul lui Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu: Toate le-a creat Dumnezeu prin cuvântul Său și cu suflarea gurii Sale, care este duhul lui Dumnezeu”, a spus Patriarhul Daniel. Dar legătura între aceste lucrări se vede cel mai bine la Întruparea Mântuitorului, unde este dezvăluită Fecioarei Maria lucrarea Sfintei Treimi:

Duhul Sfânt se va pogorî peste tine și puterea celui preaînalt te va umbri și Sfântul care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema (Luca 1, 35).

Aceeași prezență a Sfintei Treimi se dezvăluie la Botezul Domnului, de data aceasta public, nu în intimitatea discuției Fecioarei Maria cu îngerul:

Și S-a coborât Duhul Sfânt peste El, în chip trupesc, ca un porumbel, și s-a făcut glas din cer: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit (Luca 3, 22).

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro